

Dosarul nr. 2ra-1640/2022
2-18004997-01-2ra-17112022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (N. Lazareva)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (L. Caraianu, A. Mironov, S. Gubenco)

Î N C H E I E R E

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sofia Dragan, reprezentată de
avocatul Chiseev Dmitri,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitri Songurov
împotriva Sofiei Dragan cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei din 18 iulie 2022 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a ț ă :

La 19 noiembrie 2018, Dmitri Songurov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Sofiei Dragan cu privire la încasarea datoriei în baza recipisei în mărime
7000 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime 1340 dolari SUA și a taxei de
stat în mărime 1 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 iunie 2017, între Songurov Dmitri și
Dragan Sofia a fost încheiat contractul de împrumut în baza căruia pârâtei i-au fost
transmise mijloacele bănești în suma de 7000 dolari SUA, cu termen de restituire
până la 01 septembrie 2017.

La 28 februarie 2018, în adresa pârâtei a fost expediată pretenția cu privire la
restituirea sumei împrumutului, care însă a fost ignorată, până în prezent datoria
nefiind stinsă.

Așa cum Dragan Sofia nu a executat corespunzător obligațiunea de a rambursa
împrumutul bănesc, este obligată să restituie împrumutul în suma de 7000 dolari
SUA și dobânda de întârziere în suma de 1340 dolari SUA.

Prin hotărârea din 18 mai 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga,
cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a încasat de la Dragan Sofia în beneficiul lui Songurov Dmitri datoria în baza
contractului de împrumut din 05 iunie 2017 în suma de 7000 dolari SUA, sau
echivalentul în lei moldovenești la cursul stabilit de Banca Națională a Moldovei la
momentul executării hotărârii, dobânda de întârziere în mărime de 1340 dolari SUA,
sau echivalentul în lei moldovenești la cursul, stabilit de Banca Națională a
Moldovei la momentul executării hotărârii, și taxa de stat în suma de 1000 de lei.

S-a încasat de la Dragan Sofia în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 3280,50 de lei (f.d. 62, 69-72).

Prin decizia din 18 iulie 2022 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Dragan Sofia, reprezentată de avocatul Chiseev Dmitri, cu menținerea hotărârii din 18 mai 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că temei pentru apariția raporturilor juridice obligatoriale între părți este contractul de împrumut din 05 iunie 2017, încheiat între Songurov Dmitri și Dragan Sofia în forma scrisă simplă, Dragan Sofia primind cu împrumut de la Songurov Dmitri suma de 7000 dolari SUA pe termen de 3 luni până la data de 01 septembrie 2017.

La 28 februarie 2018, în adresa Sofiei Dragan a fost expediată pretenția de restituire a împrumutului bănesc recepționată la data de 29 februarie 2018, care însă a fost ignorată de către pârâta.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind existența datoriei față de reclamantul Songurov Dmitri în mărime de 7000 dolari SUA și necesitatea încasării dobânzii de întârziere pentru executarea obligațiilor conform contractului de împrumut pentru perioada 01 septembrie 2017 până pe 05 decembrie 2017, în suma de 1340 dolari SUA.

La 15 septembrie 2022, Dragan Sofia, reprezentată de avocatul Chiseev Dmitri, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi privind respingerea integrală a acțiunii (f.d. 165-170).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

Suplimentar a invocat că cauza a fost examinată în lipsa recurente și cu încălcarea normelor din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de posibilitatea de a prezenta probe, de a expune argumentele privind pretinsa datorie.

Afirmația instanței că examinarea cazului în absența sa a fost efectuată din cauza neprezentării nemotivate la ședință, după înștiințări repetate, o consideră incorectă și neîntemeiată.

Recurenta menționează că s-a prezentat mereu și la timp în instanța de judecată, dar toate au fost amânate din cauza anunțării stării de urgență (din 13 aprilie 2020), sau participării judecătorului la seminar (începând cu 19 octombrie 2020) sau boala judecătorului (începând cu 30 martie 2021). În tot acest răstimp o singură dată a primit citație de a se prezenta în instanță pe data de 19 octombrie 2020, dar ședința de judecată a fost amânată din motivul participării judecătorului la seminar.

Ulterior, careva notificări scrise sau prin telefon, despre ora și data ședințelor de judecată nu a primit, în consecință, nu a participat la finalizarea examinării cauzei și emiterea deciziei.

Recurenta susține că aflat despre decizia emisă prin intermediul poștei electronice. Astfel, consideră că a fost privată de a participa la ședințele de judecată, inclusiv de a prezenta dovezi, infirmarea pretențiilor nefondate ale reclamantului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 18 iulie 2022.

La 18 august 2022, prin intermediul oficiului poștal a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d.140), fiind recepționate de către Dragan Sofia și de avocatul Chiseev Dmitri la 25 august 2022 (f.d. 141, 143)

Astfel, Colegiul constată că recursul depus de Dragan Sofia, reprezentată de avocatul Chiseev Dmitri la 15 septembrie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 18 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului. Însă până în prezent intimații nu au depus referințe (f.d. 176).

La 06 decembrie 2022, Songurov Dmitri a depus referință pe marginea recursului, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d. 178-180).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sofia Dragan, reprezentată de avocatul Dmitri Chiseev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sofia Dragan, reprezentată de avocatul Dmitri Chiseev.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh